

La Plataforma d'Afectats per la Hipoteca alerta que el final de l'estat d'alarma comportarà un agreujament de la crisi d'habitatge durant

els propers mesos. Segons l'entitat, el venciment del Reial Decret Llei que ha suspès els processos de desnonament des del mes de setembre pot

tenir conseqüències nefastes a curt termini. Per aquest motiu, exigeix a les administracions que adoptin mesures per afrontar el nou escenari.

La PAH alerta d'un agreujament de la crisi d'habitatge aquest 2021

Segons l'entitat, el final de l'estat d'alarma el 9 de maig dispararà el nombre de desnonaments

Granollers

Oriol Serra
El final de l'estat d'alarma comportarà un agreujament de la crisi d'habitatge aquest 2021. Ho ha alertat la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH), que tem un augment dels processos de desnonament a partir del 9 de maig, la data en què el govern espanyol ha fixat el final de l'estat d'excepció que va decretar el mes d'octubre passat. El mateix dia deixarà d'estar en vigor el Reial Decret Llei del mes de desembre que suspèn aquests processos mentre durin les mesures excepcionals.

“El que veurem a partir del mes de maig pot ser una autèntica catàstrofe”, avisa el portaveu estatal de la PAH, Juanjo Ramon, veí de Mollet estretament vinculat amb l'assemblea local de la plataforma al municipi. “Per molt que s'acabi l'estat d'alarma, la crisi social que s'ha derivat de la pandèmia es continuarà notant molt més enllà del 9 de maig. Per tant, caldria establir una nova moratòria com a mínim fins al mes de desembre per donar una mica més marge a les famílies afectades.”

“Ningú sap del cert que passarà a partir del mes vinent, però les perspectives

Concentració de la PAH al carrer Anselm Clavé de Granollers, el 25 de març passat

no són bones. Un cop vençut el Reial Decret Llei, tota la maquinària judicial es tornarà a posar en marxa. Això vol dir que no tan sols es reactivaran els processos suspesos durant els darrers mesos, sinó que també se'n sumaran de nous. I a hores d'ara no sembla que el govern estigui disposat a estudiar una nova moratòria”, afegeix el portaveu de la PAH de Granollers, Xose Lombao.

Davant d'aquest escenari, Ramon exigeix a les administracions “mesures ambicioses

Ramon: “El que veurem a partir de maig pot ser una autèntica catàstrofe”

en l'àmbit social”. Lombao aposta per “la creació d'un parc públic d'habitatge, si cal, expropiant temporalment els pisos dels grans tenidors”, i insisteix que “la PAH continuarà oposant-se a

qualsevol desnonament fins que no existeixi una llei clara que els deixi en suspens, ja sigui d'àmbit estatal o autonòmic, o bé les administracions ofereixin alternatives d'habitatge”.

MENYS DESNONAMENTS DURANT EL 2020

Segons dades del Consell General del Poder Judicial, el nombre de desnonaments es va reduir substancialment l'any 2020 arran de la pandèmia. Al Vallès Oriental se'n

van registrar 256 en total, 185 al partit judicial de Granollers i 71 al de Mollet, les xifres més baixes des de 2013, el primer any recollit a la memòria del Consell, i menys de la meitat que el 2019.

Concentració de la PAH contra un desnonament a Sant Celoni

EL 9 NOU

La PAH del Baix Montseny ha convocat aquest divendres a les 11 del matí una concentració contra un desnonament previst al carrer València de Sant Celoni. Es tracta d'un matrimoni estretament vinculat a la plataforma. “Ell està a l'atur, i ella pateix una discapacitat. Sempre ens han donat suport en totes les nostres accions, i ara els ha tocat a ells patir aquesta situació”, apunta la portaveu de l'entitat al Baix Montseny, Llum González. “Estan disposats a abandonar l'immoble, però reclamen que l'administració els ofereixi una alternativa.”

“Tot i això, parlem d'uns números molt elevats tenint en compte el context en què es van produir”, lamenta Ramon, que atribueix el descens a les diverses moratòries que van entrar en vigor al llarg de l'exercici passat i al tancament dels jutjats entre març i juny, un factor que “va continuar endarrerint l'activitat judicial durant els mesos posteriors a l'aturada”. En els mateixos termes

s'expressa el degà del Col·legi d'Advocats de Granollers, Joan Martínez. “Es evident que la moratòria que es va establir entre els mesos de març i juny va contribuir a desaccelerar el ritme dels desnonaments. Però també cal tenir en compte que els jutjats van romandre inactius durant el mateix període, i que un cop van reobrir ho van fer amb molta feina acumulada. En aquest sentit, la reobertura va fer un efecte embut.”

Sigui com sigui, aquest descens dels desnonaments amb prou feina es va notar en ajuntaments com el de Granollers. “Tot i la moratòria, s'han continuat produint desnonaments, alguns dels quals s'han pogut aturar justament a través de la mediació dels serveis municipals, de vegades *in extremis*”, afirma la regidora de Serveis Socials, Maria del Mar Sánchez. “Potser no hem hagut d'atendre tants casos com abans de la pandèmia, però han continuat arribant.”

En la mateixa línia, fonts de la Creu Roja de Granollers asseguren que l'activitat de l'entitat no tan sols no va disminuir durant el 2020, sinó que ocasionalment fins i tot va duplicar el nombre d'actuacions derivades de desnonaments, respecte d'anys anteriors. A tot plegat, afirmen, cal sumar-hi un increment del nombre de persones sense llar.

“Tot i que encara no disposem de dades concretes, hem constatat que aquests casos van a l'alça. No és un fenomen nou. De fet, ja feia anys que el detectàvem, però amb la pandèmia ha anat a més. Alguns s'han quedat sense llar a causa dels processos de desnonament, però també hi ha altres motius. Malauradament, el problema de l'habitatge no és nou”, diu un portaveu de Creu Roja.

“El meu fill em pregunta quan ens faran fora de casa”

Fatima Touileb i Rabia Rahouti, de Granollers, batallen contra els seus desnonaments

Fatima Touileb i Rabia Rahouti, aquest dijous a l'habitatge de la primera a Granollers

Granollers

O.S.

“No demanem res de l'altre món. Tan sols volem tenir un sostre i poder viure en condicions dignes.” Fatima Touileb, veïna de Granollers, fa gairebé un any i mig que fa front a un procés de desnonament juntament amb el seu marit i els seus dos fills. Després d'haver aturat diverses execucions amb el suport de la PAH i del seu advocat, ara està a l'espera que el jutge dicti una nova ordre de desnonament que no sap quan arribarà. “Aquesta incertesa constant em genera molta angoixa”, lamenta.

Rabia Rahouti, també de Granollers, es troba en una situació similar des de fa dos anys. Recentment se li ha comunicat que el 19 de maig haurà de deixar el pis on viu amb el seu marit. Els passats mesos de desembre i març, diverses actuacions de la PAH van impedir que la comitiva judicial executés dues ordres de desnonament contra el matrimoni. “Estem patint molt. Vivim en una situació d'incertesa que no s'acaba mai, i això ens afecta la salut. Ens costa molt dormir a les nits”, afirma.

“Fa molt de temps que jo tampoc puc dormir sense haver-me medicat”, afegeix Touileb. “Aquesta situació

m'ha afectat ànimicament. Pateixo ansietat i depressió. Soc incapaç de gaudir ni tan sols d'aquelles coses que abans em solien fer feliç. I els meus fills, que tenen 7 i 3 anys, també ho passen molt malament. De vegades, el gran em pregunta quan ens vindran a fer fora de casa, i on anirem quan ens hagin fet fora. Jo no sé què respondre-li, i aquesta és la part més dura.”

Segons el portaveu de la PAH de Granollers, Xose Lombao, el de Fatima Touileb i la seva família “és un cas que es podria emparar clarament en el Reial Decret Llei que ha posat en suspens els desnonaments des del

passat mes de desembre”. Tot i això, durant els darrers mesos ha hagut de fer front a dues ordres d'execució. “Ens preguntem per què aquestes ordres no es van arribar a suspendre. És evident que alguna cosa s'ha fet malament, però no sabem què ha estat ni en quina instància s'ha produït l'error”, afirma Lombao.

La família de Touileb va ocupar el seu actual habitatge l'any 2019 davant la impossibilitat de pagar un lloguer. “Vam arribar a buscar una llar en diversos municipis, però enlloc ens van voler llogar un pis perquè teníem pocs ingressos. Al final vam haver d'optar per l'ocupació. No era la solució que més ens agradava, però necessitàvem un sostre”, recorda.

“Cal tenir molt clar que ningú ocupa un pis per voluntat pròpia. Solem estigmatitzar la gent que ho fa, i això és un error perquè aquestes persones l'únic que volen és un lloc on viure”, subratlla Lombao. “Jo no vull continuar ocupant un pis que no és meu. Tan sols demano un lloguer que pugui assumir. Això és l'únic que vull, pagar un lloguer i poder viure una vida normal”, insisteix Touileb.

Rahouti demana el mateix. “Tant el meu marit com jo estem a l'atur i no disposem d'ingressos. Volem un lloguer social, però el banc no ens el concedeix”, lamenta.

Desnonaments per partits judicials (2013-2021)

